

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 8/22
27.4.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Весне Петровић, Марка Јоцића, Драгана Ћесаровића и Маје Илић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљене АА и др., због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, окривљених ББ и ВВ, бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.72/13 од 05.07.2021. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе члана 447 Законика о кривичном поступку, дана 25.04.2023. године и 26.04.2023. године, а у седници поводом већања и гласања одржаној дана 27.04.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

УСВАЈАЊЕМ жалби браниоца окривљеног ЈЈ, адвоката Слађане Миловановић и браниоца окривљеног ЕЕ, адвоката Душка Миљуша, а по службеној дужности у односу на окривљену сарадника КК, окривљену АА, окривљеног ИИ и окривљеног ББ у смислу одредбе члана 454 ЗКП, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.72/13 од 05.07.2021. године, у ставу I, тачка 1, 4 и 6 изреке побијане пресуде, тако што Апелациони суд у Београду, сходно одредби члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП, према окривљеној сараднику КК, окривљенима ЕЕ, АА, ББ, ИИ и ЈЈ, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да су:

1. Окривљени ЕЕ, окривљена сарадник КК, окривљена АА, окривљени ИИ и окривљени ЈЈ

У периоду од 29.07.2009. године до 06.04.2012. године, у Новом Саду, способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима, свесни забрањености својих радњи чије су извршење хтели, правноснажно осуђени ЛЛ организовао организовану криминалну групу, која је постојала одређено време и деловала споразумно са циљем да ради стицања финансијске користи у дужем временском периоду врши кривична дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ и злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, за које је прописана казна затвора тежа од 4 године, чији припадници су постали окривљена сарадник КК, окривљени ЕЕ, ЉЉ, према коме је кривични поступак раздвојен, ИИ, АА, ЈЈ и правноснажно осуђени ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС и ТТ, свесно прихватајући активности организоване криминалне групе као своје, показујући припадност извршењем постављених задатака од стране организатора криминалне групе и вршењем кривичних дела, па су тако у оквиру планиране активности криминалне групе користили привредна друштва под контролом организоване криминалне групе за прављење и употребу исправа са неистинитом садржином, вршили незаконите уплате и исплате са рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе и обезбеђивали готовинска новчана средства за откуп секундарних сировина од физичких лица, делимично избегли плаћања пореза на додату вредност и потпуно избегли плаћање пореза на доходак грађана по основу откупа секунарних сировина од физичких лица и омогућили прикривање података од значаја за утврђивање ових пореских обавеза, у вези чега је правоснажно осуђени ЛЛ издавао задатке у вези оснивања нових привредних друштава или промене оснивача и одговорних лица у постојећим привредним друштвима, уписа у Агенцију за привредне регистре, отварања банковних рачуна код пословних банака, сачињавања рачуна са неистинитом садржином и њиховој употреби, уплата и исплата са рекућих рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе, примао новац подигнут од стране припадника организоване криминалне групе, предавао новац власницима и одговорним лицима привредних друштава других учесника у платном промету у вези чијег пословања су сачињаване исправе са неистинитом садржином, обезбеђивао готовинска новчана средства за откуп секундарних сировина од физичких лица, делимично избегао плаћање пореза на додату вредност и потпуно избегао плаћање пореза на доходак грађана по основу откупа секундарних сировина од физичких лица, омогућио прикривање података од значаја за утврђивање ових пореских обавеза, окривљена сарадник КК, окривљени ЕЕ, ЈЈ и правноснажно осуђени ЛЛ, НН, ТТ, проналазили и агажовали лица која би отварала текуће рачуне физичких лица на које су вршене уплате са рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе, која би ова лица подигли и предавали правноснажно осуђенима ЛЛ или НН, односно лицима која би правноснажно осуђени ЛЛ одредио да изврше преузимање новца, правноснажно осуђени ЛЛ и НН проналазили и ангажовали лица у вези оснивања нових привредних друштава или промена оснивача и одговорних лица у постојећим привредним друштвима, па је правноснажно осуђени ЛЛ користећи

привредна друштва “...” доо и “...” доо и “...” доо, у којима су формални статус власника и одговорних лица имали окривљени ЗЗ и ЕЕ, окривљена сарадник КК и правноснажно осуђени ТТ, који су наведена привредна друштва отворили или се уписали у Агенцију за привредне регистре као заступници и одговорна лица по налогу правноснажно осуђеног ЈЛЛ и који су правноснажно осуђеном ЈЛЛ фактички поверили управљање и вршење послова из делатности ових привредних друштава, давао налоге у вези прављења и употребе у правном промету исправа-рачуна са неистинитом садржином о наводном промету секундарних сировина у вези међусобног пословања привредних друштава под контролом организоване криминалне групе “...” доо, “...” доо и “...” доо и пословања ових привредних друштава са привредним друштвима “...” доо, “...” доо, “...” доо, “...” доо, “...” доо, “...” доо и “...” доо, у вези набавке и откупа секундарних сировина у вези евидентирања овако сачињених рачуна у пословним књигама привредних друштва под контролом организоване криминалне групе, у вези незаконитих уплата и исплата са текућих рачуна ових привредних друштава, на који начин је приказао сложен систем симулованог пословања, који се заснива на лажној размени секундарних сировина, евидентираних у овако сачињеним рачунима, како би потпуно избегли плаћање пореза на доходак грађана у вези откупа секундарних сировина од физичких лица и омогућили књиговодствени улаз за секундарне сировине привредним друштвима “...” доо, “...” доо, “...” доо, “...” доо, “...” доо, “...” доо и “...” доо, које нису прибављане од ових привредних друштава, већ од физичких лица за готов новац и тиме омогућили овим привредним друштвима да искажу претходни порез на додату вредност са правом на одбитак, који није плаћен, као и располагање готовинским новчаним средствима за поновни откуп секундарних сировина од физичких лица, окривљени АА, ЕЕ и правноснажно осуђени НН и ТТ, по налогу правноснажно осуђеног ЈЛЛ, сачињавали и употребљавали рачуне са неистинитом садржином, користећи привредна друштва “...” доо, “...” доо и “СУМС МЕТАЛ” доо, те прибављали податке у вези оваквих рачуна у вези врсте, количине и цене робе, достављали овако сачињене рачуне одговорним лицима у привредним друштвима, на која гласе сачињени рачуни, вршили уплате са рачуне привредних друштава “...” доо, “...” доо и “...” доо на рачуне припадника организоване криминалне групе, а окривљена АА је рачуне са неистинитом садржином по налогу правноснажно осуђеног ЈЛЛ евидентирала у књиговодству привредног друштва “...” доо и “...” доо и сачињавала и подносила пореске пријаве за привредно друштво “...” доо, у којима је прикрила податке од значаја за утврђивање пореских обавеза на који начин су привредним друштвима “...” доо, “...” доо, “...” доо и “...” доо сачинили и издали рачуне са неистинитом садржином, помоћу којих су ова привредна друштва секундарне сировине купљене за готов новац од физичких лица евидентирали у својим пословним књигама као робу купљену од привредних друштава, под контролом организоване криминалне групе у укупној вредности од 434.335.768,54 динара, након чега су ова привредна друштва привредним друштвима под контролом организоване криминалне групе “...” доо и “...” доо, на основу издатих рачуна извршили уплату новчаних средстава преко текућих рачуна ових привредних друштава у укупном износу од 432.862.466,00 динара, привредним друштвима “...” доо, “...” доо и “...” доо сачинили и издали рачуне са неистинитом садржином, помоћу којих су ова привредна друштва секундарне сировине, купљене за готов новац од физичких лица, евидентирали у својим пословним књигама као робу купљену од привредних друштава под контролом организоване криминалне групе, у укупној вредности од 121.084.313,50 динара, након чега су привредном друштву под контролом организоване криминалне групе “...” доо, на

основу издатих рачуна извршили уплату новчаних средстава преко текућих рачуна ових привредних друштава у укупном износу од 85.229.236 динара, окривљени ЉЉ, ИИ, ЈЈ и правноснажно осуђени ММ, НН, ЊЊ, ОО, РР, СС, ТТ и УУ, по налогу правноснажно осуђеног ЈЈ, код пословних банака отворили личне рачуне физичких лица, вршили подизање новца са својих банковних рачуна, па су правноснажно осуђени ЈЈ, а по његовом налогу и окривљени ЕЕ, као и правноснажно осуђени НН и ТТ, овако уплаћена новчана средства са текућих рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе, без основа пребацили на рачуне припадника организоване криминалне групе окривљених ЉЉ, ИИ, ЈЈ и правноснажно осуђених ММ, НН, ЊЊ, ОО, РР, ДД, ТТ, УУ или су овако уплаћена новчана средства искористили за куповину бонова за гориво, које су подигли окривљени ЕЕ, окривљени сарадник КК и правноснажно осуђени ММ, НН и ПП, који износ новца су подигли са својих рачуна и преузели бонове за гориво, а након подизања новац и бонове за гориво предавали правноснажно осуђеном ЈЈ или НН, односно лицима која би правноснажно осуђени ЈЈ одредио да изврше преузимање новца, у вези чега су добијали новчану надокнаду по једном извршеном подизању новца, након чега је овако примљени готов новац и бонове за гориво правноснажно осуђени ЈЈ враћао привредним друштвима уплатиоцима средстава, тј. њиховим власницима и одговорним лицима, при чему је правноснажно осуђени ЈЈ од овако подигнутог новца и бонова за гориво задржавао провизију у распону од 10% до 12% и тиме за себе и припаднике организоване криминалне групе прибавио противправну имовинску корист у износу не мањем од 1.749.952,80 динара, у вези уплата које су потицале од привредних друштава друштвима "...“ доо, “...“ доо, “...“ доо, у износу не мањем од 8.378.500 динара од уплата које су потицале од привредних друштава “...“ доо, “...“ доо и “...“ доо, док је део овако примљеног новца правноснажно осуђени ЈЈ, који потиче од уплата привредног друштва “...“ доо, у коме је био одговорно лице, задржавао за себе и користио за поновни откуп секундарних сировина од физичких лица, на који начин су привредна друштва “...“ доо, “...“ доо, “...“ доо и “...“ доо избегла плаћање пореза на доходак грађана по основу откупа секундарних сировина од физичких лица у укупном износу од 44.261.199,93 динара и делимично избегли плаћање пореза на додату вредност у износу од 66.254.609 динара, а привредна друштва “...“ доо, “...“ доо и “...“ доо избегла плаћање пореза на додату вредност у укупном износу од 18.470.488 динара и пореза на доходак грађана по основу откупа секундарних сировина од физичких лица у укупном износу од 8.897.521,50 динара, на који начин је оштећени буџет Републике Србије за укупан износ од 137.883.818,43 динара, док је за себе и организовану криминалну групу правноснажно осуђени ЈЈ прибавио противправну имовинску корист у износу не мањем од 73.864.583,70 динара,

-чиме би извршили, сваки понаособ, кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ.

2. Окривљена сарадник КК, окривљена АА и окривљени ББ

У периоду од 01.01.2010. године до 31.07.2012. године, у Новом Саду, способни да схвате значај својих дела, управљају својим поступцима, свесни забрањености својих радњи чије су извршење хтели, правноснажно осуђени ЈЈ и НН организовали организовану криминалну групу, која је постојала одређено време и деловала споразумно са циљем да ради стицања финансијске користи у дужем временском

периоду врши кривична дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, за које је прописана казна затвора тежа од 4 године, чији припадници су постали окривљени сарадник КК, окривљена АА, ББ и правноснажно осуђени ММ, ЊЊ, ФФ, ХХ, ЦЦ, свесно прихватајући активности организоване криминалне групе као своје, показујући припадност извршењем постављених задатака од стране организатора криминалне групе и вршењем кривичних дела, па су тако у оквиру планиране активности криминалне групе, користили привредна друштва под контролом организоване криминалне групе за прављење и употребу исправа са неистинитом садржином, вршили незаконите уплате и исплате са рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе и обезбеђивали готовинска новчана средства за откуп секундарних сировина од физичких лица, делимично избегли плаћање пореза на додату вредност и потпуно избегли плаћање пореза на доходак грађана по основу откупа секундарних сировина од физичких лица и омогућили прикривање података од значаја за утврђивање ових пореских обавеза, у вези чега је правноснажно осуђени ЛЛ издавао задатке у вези оснивања нових привредних друштава или промене оснивача и одговорних лица у постојећим привредним друштвима, уписа у Агенцију за привредне регистре, отварање банковних рачуна код пословних банака, сачињавања рачуна са неистинитом садржином и њиховој употреби, уплата и исплата са текућих рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе, примао новац подигнут од стране другог организатора организоване криминалне групе, правноснажно осуђеног НН и припадника организоване криминалне групе, предавао новац власницима и одговорним лицима привредних друштава других учесника у платном промету у вези чијег пословања су сачињаване исправе са неистинитом садржином, обезбеђивао готовинска новчана средства за откуп секундарних сировина од физичких лица, делимично избегао плаћање пореза на додату вредност и потпуно избегао плаћање пореза на доходак грађана по основу откупа секундарних сировина од физичких лица, омогућио прикривање података од значаја за утврђивање ових пореских обавеза, правноснажно осуђени НН издавао задатке у вези сачињавања рачуна са неистинитом садржином, уплата и исплата са текућих рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе, доносио одлуке које привредно друштво под контролом организоване криминалне групе ће бити издавалац рачуна са неистинитом садржином, сачињавао и употребљавао рачуне са неистинитом садржином, издавао задатке у вези прикривања документације привредних друштава под контролом организоване криминалне групе у случају контроле државних органа, вршио електронске трансфере новца на своје рачуне и рачуне припадника организоване криминалне групе, вршио подизање новца, примао новац подигнут од стране припадника организоване криминалне групе, предавао новац власницима и одговорним лицима у привредним друштвима, у вези чијег пословања је сачињавана пословна документација са неистинитом садржином, обезбеђивао готовинска новчана средства за откуп секундарних сировина од физичких лица, потпуно избегао плаћање пореза на доходак грађана по основу откупа секундарних сировина од физичких лица, омогућио прикривање података од значаја за утврђивање пореских обавеза, док су припадници организоване криминалне групе поступали по унапред договореном плану и налозима организатора организоване криминалне групе и у оквиру деловања организоване криминалне групе окривљени сарадник КК преузимала картице за електронско плаћање, преносила налоге организатора организоване криминалне групе које привредно друштво под контролом организоване криминалне групе ће бити издавалац

рачуна са неистинитом садржином, сачињавала и употребљавала рачуне са неистинитом садржином, прибављала податке у вези оваквих рачуна у вези врсте, количине и цене робе, достављала овако сачињене рачуне одговорним лицима у привредним друштвима на које гласе сачињени рачуни, по налогу организатора организоване криминалне групе, правноснажно осуђеног НН, документацију привредног друштва "...", под контролом организоване криминалне групе у поступку вршења контроле од стране Пореске управе није доставила на увид овлашћеним лицима, вршила електронске трансфере новца на рачуне организатора организоване криминалне групе, правноснажно осуђеног НН и припадника организоване криминалне групе, вршила подизање новца са свог рачуна физичког лица, предавала овако подигнут новац организаторима организоване криминалне групе, окривљена АА сачињавала рачуне са неистинитом садржином, достављала овако сачињене рачуне одговорним лицима у привредним друштвима, на која гласе сачињени рачуни и евидентирала овако сачињене рачуне у књиговодству привредних друштава "... и ..." подносила пореске пријаве за привредна друштва под контролом организоване криминалне групе, у којима је прикривала податке од значаја за утврђивање пореских обавеза, правноснажно осуђени ММ преузимао оснивачке акте, картице за електронско плаћање, печат и факсимиле са потписом одговорних лица за привредна друштва "... и "..., вршио подизање новца са свог банковног рачуна као физичког лица, као и новчаних бонова за гориво и предавао овако подигнут новац и новчане бонове за гориво организаторима организоване криминалне групе, окривљени ББ и правноснажно осуђени ЊЊ, ФФ, ХХ и ЦЦ вршили подизање новца са својих банковних рачуна које су отворили као физичка лица по налогу организатора организоване криминалне групе и предавали овако подигнут новац организаторима организоване криминалне групе, па су правноснажно осуђени ЛЛ и НН, користећи привредна друштва у којима су формални статус власника и одговорних лица имали правноснажно осуђени ЧЧ, као власник и директор у привредном друштву "..., правноснажно осуђени ЦЦ, као власник и директор у Привредном друштву "... и правноснажно осуђени ШШ, као власник и директор у привредном друштву "..., који су наведена привредна друштва отворили или се уписали у Агенцију за привредне регистре као заступници и одговорна лица, по налогу правноснажно осуђених ЛЛ и НН и који су правноснажно осуђенима ЛЛ и НН фактички поверили управљање и вршење послова из делатности ових правних лица, искористили свој положај и прекорачили границе својих овлашћења одговорних лица у овим привредним друштвима, правили и употребили у правном промету исправе-рачуна са неистинитом садржином о наводном промету секундарних сировина у вези међусобног пословања привредних друштава "...", "... и ..." и пословања ових привредних друштава са привредним друштвима "... доо, "... доо, "... доо и "... доо, у вези набавке и откупа секундарних сировина, вршили евидентирање овако сачињених рачуна у пословним књигама привредних друштава "... и "..., вршили незаконите уплате и исплате са текућих рачуна ових привредних друштава, на који начин су приказали сложен систем симулованог пословања, који се заснива на лажној размени секундарних сировина, евидентираних у овако сачињеним рачунима, како би потпуно избегли плаћање пореза на доходак грађана, у вези откупа секундарних сировина од физичких лица и омогућили књиговодствени улаз за секундарне сировине привредним друштвима "...", "...", "... и "..., које нису набављане од ових привредних друштава, већ од физичких лица за готов новац и тиме омогућили овим привредним друштвима да искажу претходни порез на додату вредност са правом на одбитак који није плаћен, као и располагање готовинским новчаним средствима за поновни откуп секундарних

сировина од физичких лица, на који начин су Привредним друштвима "...", "...", "..." и "...", сачинили и издали рачуне са неистинитим садржајем, помоћу којих су ова привредна друштва секундарне сировине купљене за готов новац од физичких лица евидентирали у својим пословним књигама као робу купљену од привредних друштава "...", "...", "...", у укупној вредности од 1.659.336,916,54 динара, након чега су привредним друштвима под контролом организоване криминалне групе "...", "...", "..." на основу издатих рачуна извршили уплату новчаних средстава преко текућих рачуна ових привредних друштава у укупном износу од 1.409.699.801,53 динара, од ког износа су део новчаних средстава у износу од 1.397.617.500,00 динара правноснажно осуђени НН и окривљена сарадник КК, без основа, електронским путем уплатили на своје рачуне и рачуне припадника организоване криминалне групе, у вези наводног откупа секундарних сировина од физичких лица и то окривљеног ББ и правноснажно осуђених ММ, ЊЊ, ФФ, ХХ и ЂЂ, који су по претходном договору са правноснажно осуђенима НН и ЈЈ отворили код пословних банака "Banca Intesa" и "NLB" банке као личне рачуне физичких лица, те купили новчане бонове за гориво у износу од 75.870.000,00 динара, које је подигао правноснажно осуђени ММ, који износ новца су ови окривљени подигли са својих рачуна, у вези чега су добијали новчану накнаду за свако подизање новца, а након подизања новац и бонове за гориво предавали правноснажно осуђенима НН и ЈЈ, који су овако примљени готов новац и бонове за гориво враћали привредним друштвима, уплатиоцима средстава, тј. њиховим власницима и одговорним лицима правноснажно осуђенима АА и АБ, одговорним лицима у привредном друштву "...", окривљеном ГГ и окривљеној ДД, одговорним лицима у привредном друштву "...", окривљеном ВВ, одговорном лицу у Привредном друштву "...", а који су даље користили за поновни откуп секундарних сировина од физичких лица, док је део овако примљеног новца правноснажно осуђени ЈЈ, који потиче од уплата привредног друштва "...", у вези оваквог симулованог пословања, у коме је био одговорно лице, задржавао за себе и користио за поновни откуп секундарних сировина од физичких лица, при чему су правноснажно осуђени ЈЈ и НН од овако подигнутог новца и бонова за гориво задржавали провизију у распону од 9% до 20% и тиме за себе и припаднике организоване криминалне групе прибавили противправну имовинску корист у износу не мањем од 132.613.875,00 динара и износу од 103.097.804,31 динара и потпуно избегли плаћање пореза на доходак грађана по основу откупа секундарних сировина од физичких лица и привредним друштвима "...", "...", "...", "..." и "..." омогућили да делимично избегну плаћање пореза на додату вредност у износу од 252.697.015,66 динара и поступили противно одредбама члана 85 Закона о порезу на доходак грађана, члана 3, 14, 16, 17, 28, 37, 42, 49 и 51 Закона о порезу на додату вредност, члана 25 Закона о пореском поступку и пореској администрацији и на све описане начине избегли плаћање пореза у укупном износу од 355.794.819,97 динара,

-чиме би извршили, сваки понаособ, кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ;

3. Окривљени-сарадник КК, окривљена АА и окривљени ББ

У периоду од 23.02. до 24.12.2012. године у Новом Саду, способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима, свесни забрањености својих радњи чије су извршење хтели, правноснажно осуђени НН организовао организовану

криминалну групу, која је постојала одређено време и деловала споразумно са циљем да ради стицања финансијске користи у дужем временском периоду врши кривична дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ и злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, за које је прописана казна затвора тежа од 4 године, користећи део структуре организоване криминалне групе, коју је организовао са правноснажно осуђеним ЈЈ, у периоду од 01.01.2010. године до 31.07.2012. године, а припадници организоване криминалне групе коју је у периоду од 23.02.2012. године до 24.12.2012. године организовао правноснажно осуђени НН постали су окривљени-сарадник КК, окривљена АА, ББ и правноснажно осуђени ЂЂ, ММ, ЊЊ, ХХ, АВ и АГ, свесно прихватајући активности организоване криминалне групе као своје, показујући припадност извршењем постављених задатака од стране организатора криминалне групе и вршењем кривичних дела, па су тако у оквиру планиране активности криминалне групе користили привредна друштва под контролом организоване криминалне групе за прављење и употребу исправа са неистинитом садржином, вршили незаконите уплате и исплате са рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе и обезбеђивали готовинска новчана средства за откуп секундарних сировина од физичких лица, делимично избегли плаћања пореза на додату вредност и потпуно избегли плаћање пореза на доходак грађана по основу откупа секундарних сировина од физичких лица и других роба и омогућили прикривање података од значаја за утврђивање ових пореских обавеза, у вези чега је правноснажно осуђени НН издавао задатке у вези оснивања нових привредних друштава или промене оснивача и одговорних лица у постојећим привредним друштвима, уписа у Агенцију за привредне регистре, отварања банковних рачуна код пословних банака, сачињавања рачуна са неистинитом садржином и њиховој употреби, уплата и исплата са текућих рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе, примао новац подигнут од стране припадника организоване криминалне групе, предавао новац власницима и одговорним лицима привредних друштава других учесника у платном промету, у вези чијег пословања су сачињавање исправе са неистинитом садржином, обезбеђивао готовинска новчана средства за откуп секундарних сировина од физичких лица, делимично избегао плаћање пореза на додату вредност и потпуно избегао плаћање пореза на доходак грађана по основу откупа секундарних сировина од физичких лица и других роба, омогућио прикривање података од значаја за утврђивање ових пореских обавеза, па је правноснажно осуђени НН користећи Привредна друштва "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...”, "...” доо и "...” доо, у којима су формални статус власника и одговорних лица имали окривљени ЖЖ и правноснажно осуђени ЊЊ, АВ, АГ, АД, ЦЦ и ШШ, који су наведена привредна друштва отворили или се уписали у Агенцију за привредне регистре као заступници и одговорна лица по налогу правноснажно осуђеног НН и који су правноснажно осуђеном НН фактички поверили управљање и вршење послова из делатности ових привредних друштава, давао налоге у вези прављења и употребе у правном промету исправа рачуна са неистинитом садржином о наводном промету секундарних сировина и других роба у вези међусобног пословања привредних друштава под контролом организоване криминалне групе и пословања привредних друштава под контролом организоване криминалне групе са привредним друштвима "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "А..." доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” и "...” у вези набавке и откупа секундарних сировина и других роба, давао налоге за евидентирање овако сачињених рачуна у пословним књигама привредних друштава под контролом организоване

лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим у тачкама 5 и 7 изреке пресуде, применом одредбе члана 56 и 57 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. године до 25.01.2013. године и време проведено у притвору-задржавању од 28.05.2014. године до 30.05.2014. године,

-окривљеног ЂЂ, због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим у тачки 7 изреке пресуде, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. године до 26.12.2012. године и време проведено у притвору-задржавању од 28.05.2014. године до 30.05.2014. године,

-окривљеног ЕЕ, због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим под тачком 2 изреке пресуде, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.05.2014. године до 01.08.2014. године и време проведено на мери забране напуштања стана са електронским надзором од 01.08.2014. године до 25.05.2015. године,

-окривљеног ИИ, због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим под тачком 3 изреке пресуде, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.05.2014. године до 30.05.2014. године,

-окривљеног ЈЈ, за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим под тачком 3 изреке, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, без електронског надзора, а у коју казну му се урачунава време проведено у притвору на задржавању од 04.06.2014. године до 05.06.2014. године,

-окривљеног ГГ, због извршења продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (месеци), у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. године до 01.02.2013. године и новчану казну у износу од 2.500.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року иста ће се заменити казном затвора, тако што се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одређује 1 дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 1 године.

III

УСВАЈАЊЕМ жалби окривљеног **ВВ** и његовог браниоца адвоката Бојана Ресавца, **УКИДА СЕ** пресуда у односу на окривљеног **ВВ**, па се у овом делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно одлучивање.

IV

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљене **АА**, адвоката Љубомира Апра, окривљеног **ББ** и његовог браниоца адвоката Небојше Ђокића, браниоца окривљене **ДД**, адвоката Јелене Кече, браниоца окривљеног **ЖЖ**, адвоката Драгане Милићевића, браниоца окривљеног **ЗЗ**, адвоката Мира Оровића, браниоца окривљеног **ИИ**, адвоката Светомира Миљковића, у целости, а жалбе браниоца окривљеног **ГГ**, адвоката Душана Кече, браниоца окривљеног **ЕЕ**, адвоката Душка Миљуша, браниоца окривљеног **ЂЂ**, адвоката Драгана Ђокића и браниоца окривљеног **ЈЈ**, адвоката Слађане Миловановић, у преосталом делу, па се пресуда у преосталом делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.72/13 од 05.07.2021. године, **окривљени сарадник КК** оглашена је кривом због извршења кривичног дела удруживање ради извршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, **окривљена АА** због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, **окривљени ББ** због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, **окривљени ВВ** због извршења продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, **окривљени ГГ** због извршења продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, **окривљена ДД** због извршења продуженог кривичног дела пореска утаја помагањем из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, **окривљени ЂЂ** због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, **окривљени ЕЕ** због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, **окривљени ЖЖ** због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, **окривљени ЗЗ** због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, **окривљени ИИ** због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и продуженог

кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ и **окривљени ЈЈ** због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ. Суд је окривљеној сараднику КК за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ претходно утврдио, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, казну затвора у трајању од 5 месеци, а за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ казну затвора у трајању од 10 месеци, окривљеној АА због кривичног дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ казну затвора у трајању од 8 месеци, а за извршење кривичног дела из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ казну затвора у трајању од 2 године, окривљеном ББ, применом одредби члана 56 и 57 КЗ, због извршења кривичног дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ казну затвора у трајању од 5 месеци, а за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, окривљеном ЂЂ, применом одредби члана 56 и 57 КЗ, због кривичног дела из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ казну затвора у трајању од 1 године, а сходно одредби члана 62 КЗ окривљеном ЋЋ узео као утврђену казну затвора у трајању од 2 године и 1 месец, која је изречена правноснажном пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење Спк.По1 бр.30/14 од 14.07.2014. године правноснажна 04.08.2014. године, окривљеном ЕЕ, због извршења кривичног дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ казну затвора у трајању од 6 месеци, а за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ казну затвора у трајању од 2 године, окривљеном ИИ, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, због извршења кривичног дела из члана 346 став 4 у вези става 1 КЗ претходно утврдио казну затвора у трајању од 5 месеци, а за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ казну затвора у трајању од 1 године, окривљеном ЈЈ, применом одредбе члана 56 и 57 КЗ, за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ казну затвора у трајању од 5 месеци, а за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ казну затвора у трајању од 8 месеци, па је суд окривљену КК осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, која ће се извршити у просторијама у којима окривљена сарадник станује без електронског надзора, а у коју казну јој се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. године до 28.12.2012. године и време проведено у притвору-задржавању од 28.05.2014. године до 30.05.2014. године. Окривљена сарадник КК не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена сарадник једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљена АА осуђена је на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 3 месеца, у коју казну јој се урачунава време проведено у притвору-задржавању од 24.12.2012. године до 26.12.2012. године, у притвору од 28.05.2014. године до 13.11.2014. године и време проведено на мери забране напуштања стана са електронским надзором од 13.11.2014. године до 27.05.2015. године, окривљени ББ осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. године до 25.01.2013. године и у притвору- задржавању од 28.05.2014. године до 30.05.2014. године. Окривљени ВВ осуђен је на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. године до 06.02.2013. године, те му је

изречена новчана казна у износу од 1.000.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће се заменити казном затвора, тако што се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одређује 1 дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 1 године. Окривљени ГГ осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. године до 01.02.2013. године, те му је изречена и новчана казна у износу од 2.500.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 1 године. Окривљена ДД, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, осуђена је на казну затвора у трајању од 8 месеци, која ће се извршити у просторијама у којима окривљена станује без електронског надзора, у коју казну јој се урачунава време проведено у притвору и задржавању од 24.12.2012. године до 26.12.2012. године, окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Према окривљеној ДД изречена је и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљена дужна да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљена не плати новчану казну у наведеном року, иста ће се заменити казном затвора, тако што се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одређује 1 дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 6 месеци. Окривљени ЋЋ осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 10 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору и задржавању од 28.05.2014. године до 30.05.2014. године, као и време проведено у притвору од 24.12.2012. године до 26.12.2012. године по пресуди Вишег суда у Београду, Посебно одељење Спк.По1 бр.30/14 од 14.07.2014. године, правноснажна 04.08.2014. године. Окривљени ЕЕ осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 2 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.05.2014. године до 01.08.2014. године и време проведено на мери забране напуштања стана са електронским надзором од 01.08.2014. године до 25.05.2015. године. Окривљени ЖЖ, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, осуђен је на казну затвора у трајању од 1 године, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, са електронским надзором, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 28.05.2014. године до 13.11.2014. године и време проведено на мери забране напуштања стана са електронским надзором од 13.11.2014. године до 13.05.2015. године. Окривљени ЖЖ не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању до 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљени ЗЗ, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, осуђен је на казну затвора у трајању од 10 месеци, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, без електронског надзора, с тим што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне

затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљени ИИ осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору и задржавању од 28.05.2014. године до 30.05.2014. године, а окривљени ЈЈ осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, без електронског надзора, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и задржавању од 04.06.2014. године до 05.06.2014. године. Окривљени ЈЈ не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Сходно одредби члана 85 КЗ према окривљеном ВВ и ГГ изречена је мера безбедности забране вршења дужности одговорног лица у привредним друштвима у трајању од по 3 године од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Сходно одредби члана 85 КЗ, према окривљеној АА изречена је мера безбедности забране вршења делатности књиговође у трајању од 3 године од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Такође је сходно одредби члана 85 КЗ према окривљеној сараднику КК, окривљеном ЖЖ и окривљеном ЗЗ изречена је мера безбедности забране вршења дужности одговорног лица у привредним друштвима у трајању од по 2 године од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, а према окривљеној ДД изречена је мера безбедности забране вршења дужности одговорног лица у привредним друштвима у трајању од 1 године од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Сходно одредби члана 87 КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета, па су одузети предмети који су употребљени за извршење кривичног дела од окривљене КК, који су ближе означени у изреци побијане пресуде на странама 52, 53 и 54, од окривљене АА предмети означени на страници 54, а од окривљених ББ, ВВ, ГГ, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ИИ предмети који су ближе означени на странама 55 и 56 изреке побијане пресуде.

Сходно одредби члана 92 став 1 у вези са чланом 91 став 1 и 2 КЗ од окривљене сарадника КК одузето је на име имовинске користи коју је прибавила извршењем предметних кривичних дела путничко моторно возило марке "Mercedes CLS 320", сиве металик боје, регистарске ознаке ..., са контакт кључем, полисом осигурања и потврдом о регистрацији на име ГГ, који су од окривљене сарадника одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ у Новом Саду, Одељење криминалистичке полиције од 24.12.2012. године. Окривљени ВВ обавезан је да на име имовинске користи коју је прибавио извршењем кривичног дела плати суду износ од 35.072.621,46 динара, окривљени ЂЂ обавезан је да на име имовинске користи коју је прибавио извршењем кривичног дела плати суду износ од 886.590,00 динара, окривљени ЕЕ обавезан је да плати суду износ од 72.660,00 динара, окривљени ИИ обавезан је да на име имовинске користи коју је прибавио извршењем кривичног дела исплати износ суду од 278.900,00 динара, а окривљени ЈЈ обавезан је да плати суду износ од 261.260,00 динара, све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде,

под претњом принудног извршења.

Од окривљеног ББ на име имовинске користи коју је прибавио извршењем предметних кривичних дела одузет је укупан износ од 2.774.590,00 динара и то тако што ће се одузети износ од 1.587.900,00 динара, који је од окривљеног одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекција полиције, Полицијска управа у Новом Саду, Одељење криминалистичке полиције, Одсек за сузбијање привредног криминалитета од 01.11.2012. године, док је преостали износ од 1.186.690,00 динара окривљени дужан да плати суду у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Од окривљеног ГГ одузето је на име имовинске користи коју је прибавио извршењем кривичних дела укупан износ од 88.140.919,32 динара и то тако што ће се одузети износ од 666.653,00 динара, који је од окривљеног одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекција полиције, Полицијска управа у Новом Саду, Одељење криминалистичке полиције од 24.12.2012. године, док је преостали износ од 87.474.266,32 динара окривљени дужан да плати суду у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Сходно одредби члана 258 став 4 ЗКП, оштећена Република Србија ради остваривања имовинскоправног захтева упућена је на парницу.

Сходно одредби члана 264 став 1 ЗКП окривљена АА, окривљени ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ обавезани су да на име трошкова кривичног поступка и паушала плате суду износ од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате, док ће о преосталом износу трошкова бити одлучено накнадно посебним решењем.

Сходно одредби члана 264 став 4 ЗКП, окривљени сарадник КК ослобођена је плаћања трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

У ставу II изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 422 став 1 тачка 2 ЗКП, према окривљеном ЂЂ одбијена је оптужба да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 КЗ.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због неправилне одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама из члана 441 став 1 и 2 ЗКП у вези члана 437 став 1 тачка 4 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи у односу на окривљене ЕЕ, АА, ЗЗ, ИИ, ЂЂ, ББ, ДД и изрекне им казне затвора у дужем трајању у односу на окривљене ВВ, ГГ и ДД и изрекне им новчане казне у већем износу, у односу на окривљене ЈЈ, ЖЖ, ЗЗ и одреди да се казне затвора изврше у заводу за извршење казне затвора, да према окривљеном ЕЕ изрекне меру безбедности забране вршења позива, делатности и дужности из члана 85 КЗ;

-бранилац окривљене АА, адвокат Љубомир Апро, због битне повреде

одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи, да окривљену АА ослободи од оптужбе да је извршила кривична дела ближе наведена у диспозитиву побијане пресуде или да побијану пресуду укине у целости и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, те да о седници већа другостепеног суда буду обавештени окривљена и њен бранилац, како би присуствовали истој;

-окривљени ББ, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у делу одлуке о казни, тако што ће окривљеног осудити на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору и на задржавању;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Небојша Ђокић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у односу на окривљеног ББ у осуђујућем делу под 1 тачка 4 и 6 изреке, донесе одлуку о ослобађању од оптужбе окривљеног, те да бранилац буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-окривљени ВВ, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 у вези члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП и због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 став 1 и 2 ЗКП у вези члана 437 став 3 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине или преиначи у односу на окривљеног ВВ и изрекне му ослобађајућу пресуду;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Бојан Ресавац, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде правила кривичног поступка, из чега произлази погрешна примена материјалног права, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи ожалбену пресуду, окривљеног ВВ ослободи оптужбе или да укине пресуду и предмет врати на поновно одлучивање, те да на седницу већа другостепеног суда позове окривљеног и његовог браниоца;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Душан Кеча, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и ослободи окривљеног или да укине пресуду у целини и врати предмет на поновно одлучивање;

-бранилац окривљене ДД, адвокат Јелена Кеча, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, ослободи окривљену или да укине пресуду у целини и предмет врати на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат Драган Ђокић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,

повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у односу на окривљеног ЂЂ у осуђујућем делу под I тачка 7 изреке и донесе одлуку о ослобађању од оптужбе окривљеног или да пресуду преиначи у погледу одлуке о висини кривичне санкције, тако што ће окривљеног за дело за које оглашен кривим осудити на казну затвора коју му је првостепени суд у погледу тог дела претходно утврдио, у трајању од 1 године, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, без електронског надзора, те да бранилац буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ЕЕ, адвокат Душко Миљуш, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, те да окривљеног ЕЕ ослободи одговорности за кривична дела која су му стављена на терет и ослободи га плаћања новчане казне, трошкова кривичног поступка или уколико нађе да у било којој радњи окривљеног постоје елементи кривичног дела, окривљеном изрекне блажу казну - условну осуду или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат Драгана Милићевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако да окривљеног ЖЖ ослободи од одговорности за кривично дело које му је стављено на терет и ослободи га обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, те да се одржи седница поводом жалбе о којој ће бити обавештен окривљени и његов бранилац;

-бранилац окривљеног ЗЗ, адвокат Миро Оровић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да је преиначи, тако што ће окривљеног ЗЗ ослободити од оптужбе, те да окривљени и бранилац буду позвани на седницу већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ИИ, адвокат Светомир Миљковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и одреди нови главни претрес пред другостепеним судом;

-бранилац окривљеног ЈЈ, адвокат Слађана Миловановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако да окривљеног ЈЈ ослободи одговорности за кривична дела која му се стављају на терет и ослободи га плаћања новчане казне и трошкова кривичног поступка, а ако нађе да у било којој радњи окривљеног постоје елементи кривичног дела која му се стављају на терет, да окривљеном изрекне блажу казну – условну осуду или да пресуду укине и

предмет врати првостепеном суду на поновно расправљање и одлучивање, а накнадно је поднеском тражила присуство седници већа другостепеног суда.

На жалбу Тужиоца за организовани криминал одговоре су поднели:

-бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат Драган Ђокић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал као неосновану и потврди побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, односно казни изреченој окривљеном ЂЂ;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Бојан Ресавац, са предлогом да се жалба ТОК одбије као неоснована;

-бранилац окривљеног ЈЈ, адвокат Слађана Миловановић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу ТОК као неосновану и уважи жалбу браниоца окривљеног ЈЈ и побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ЈЈ ослободити одговорности за кривична дела која му се стављају на терет и ослободити га плаћања новчане казне и трошкова кривичног поступка или укинути пресуду и предмет вратити првостепеном суду на поновно расправљање и одлучивање;

-бранилац окривљеног ЕЕ, адвокат Душко Миљуш, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу ТОК као неосновану и обавести браниоца о седници већа другостепеног суда, како би истој присуствовао;

-бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат Драгана Милићевић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу Тужиоца за организовани криминал, а усвоји жалбу браниоца окривљеног ЖЖ и истог ослободи од одговорности за кривично дело које му се ставља на терет и ослободи га обавезе плаћања трошкова кривичног поступка;

-бранилац окривљене АА, адвокат Љубомир Апро, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал, да поступи по предлозима из жалбе браниоца окривљене и обавести браниоца и окривљену о седници већа другостепеног суда, како би присуствовали истој.

Тужилац за организовани криминал у поднеску Ктж.бр. 10/22 од 16.03.2022. године, предложио је да се жалба Тужилаштва за организовани криминал усвоји, а да се остале жалбе против побијане пресуде одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је јавну седницу већа сходно одредби члана 447 ЗКП, дана 25.04.2023. године и 26.04.2023. године, у присуству заменика ТОК Саше Радуловића, окривљених АА, њеног браниоца, адвоката Ђорђа Перкучина, који се јавио по заменичком пуномоћју за адвоката Апро Љубомира, које је приложио суду, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Бојана Ресаваца, окривљеног ЕЕ и његовог браниоца, адвоката Душка Миљуша, окривљеног ЖЖ и његовог браниоца, адвоката Драгане Милићевић, браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Драгана Ђокића, браниоца окривљеног ЈЈ, адвоката Слађане Миловановић, браниоца окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Небојше Ђокића, а у одсуству

окривљеног ЗЗ, који је уредно обавештен о седници већа, с тим што се дана 26.04.2023. године за адвоката Љубомира Апра по заменичком пуномоћју јавио адвокат Бранислав Суботић, по заменичком пуномоћју које је приложио суду.

Након одржане седнице већа, разматрања списка предмета, првостепене пресуде, коју је суд испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, након оцене жалбених навода и предлога, навода и предлога садржаних у одговорима на жалбу, а имајући у виду писмено изјашњење Тужиоца за организовани криминал, датог у напред наведеном поднеску, наводе које су на седници већа дали присутни окривљени и браниоци, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је нашао:

Најпре, у односу на тачке 1, 4 и 6 става I изреке побијане пресуде, кривично гоњење је апсолутно застарело.

Наиме, у тачки 1 става I изреке побијане пресуде окривљена сарадник КК, окривљена АА, окривљени ЕЕ, окривљени ИИ и окривљени ЈЈ оглашени су кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, које је учињено у периоду од 29.07.2009. године до 06.04.2012. године, у тачки 4 става I изреке побијане пресуде окривљена сарадник КК, окривљена АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, које су вршили у периоду од 01.01.2010. године до 31.07.2012. године, а у тачки 6 става I изреке побијане пресуде окривљена сарадник КК, окривљена АА и окривљени ББ због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, које су вршили у периоду од 23.02.2012. године до 24.12.2012. године. Како је за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ прописана казна затвора од 6 месеци до 5 година, а одредбом члана 103 става 1 тачка 4 КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекне 5 година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко 3 године, док је одредбом члана 104 став 6 КЗ прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, то је дана 06.04.2022. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за кривично дело описано у тачки 1 става I изреке побијане пресуде, дана 31.07.2022. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења у односу на кривично дело описано у тачки 4 става I изреке побијане пресуде, а дана 24.12.2022. године наступила је апсолутна застарелост кривичног гоњења за кривично дело описано у тачки 6 става I изреке побијане пресуде.

Стога је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвајањем жалби браниоца окривљеног ЈЈ, адвоката Слађане Миловановић и браниоца окривљеног ЕЕ, адвоката Душка Миљуша, а по службеној дужности у односу на окривљену сарадника КК, окривљену АА, окривљеног ИИ и окривљеног ББ у смислу одредбе члана 454 ЗКП, сходно одредби члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП, одбио оптужбу према окривљеној сараднику КК за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, описаног под тачкама 1, 4 и 6 изреке побијане пресуде, према окривљеној АА за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, описаног под тачкама 1, 4 и 6 изреке побијане пресуде, према окривљеном ББ за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ,

описаног под тачком 4 и 6 изреке првостепене пресуде, према окривљеном ЕЕ за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, описаног под тачком 1 изреке побијане пресуде, према окривљеном ИИ за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, описаног под тачком 1 изреке првостепене пресуде и према окривљеном ЈЈ за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, описаног под тачком 1 изреке побијане пресуде.

Жалбом браниоца окривљене АА побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка, тако што се истиче да првостепени суд није дао јасне, ваљане, нити довољне разлоге, па је изрека побијане пресуде неразумљива, да је изрека противречна себи, разлози пресуде противречни изреци и да пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама, па је на овај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП. Даље се указује жалбом да првостепени суд није правилно ценио доказе, па се даје сопствена оцена изведених доказа, истиче се да у односу на тачке 2,3,5 и 7 изреке није доказано да је постојао директан умишљај окривљене за извршење овог кривичног дела, нити свест о томе да неке помаже ради извршења кривичног дела.

Жалбом браниоца окривљеног ББ истиче се да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање, да радње окривљеног, које су описане у побијаној пресуди у виду отварања рачуна у банци, подизања готовинских средстава из банке и њихове предаје НН, не могу представљати помагање као облик саучесништва предвиђен у кривичном законодавству, да не постоје субјективне компоненте тог облика саучесништва, које подразумевају свест и о делу у коме се помаже и свест о сопственом деловању, које је усмерено ка извршењу основног дела, при чему радње као што су отварање рачуна код банке, подизање новца са тог рачуна, предаје подигнутог новца одређеном лицу, објективно посматрано не представљају радње које су битан, незаменљив услов остваривања бића кривичног дела из члана 234 КЗ, односно да исто не би могло да се изврши без помоћи коју је пружао окривљени ББ на описани начин.

Жалбом окривљеног ББ оспорава се одлука о кривичној санкцији, истиче се да исти није имао свест да предузетим радњама врши кривично дело, да је био у отклоњивој стварној заблуди, па се ради о несвесном нехату и да му је престрого одмерена казна.

Жалбом браниоца окривљеног ГГ побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да су разлози пресуде нејасни, противречни изреци, да је погрешно утврђено чињенично стање, што је утицало на доношење неправилне и незаконите одлуке. Жалбом се указује да није доказано извршење кривичног дела од стране окривљеног ГГ, да из налаза и мишљења вештака др Косте Шошкића произилази да је предузеће "...” пословало у складу са законским нормама, да је измиривало све обавезе према држави, да оно што се суштински ставља на терет окривљеном и што је потврђено кроз налаз и мишљење судског вештака др Косте Шошкића је то што привредна друштва "...” и "...” не поседују рачуноводствене исправе којима би правдале набавку и порекло робе и приказан улазни промет по пореским пријавама, а што не може бити кривица предузећа "...”, нити у таквим ситуацијама има места кривичном гоњењу окривљеног ГГ, да је окривљени ГГ у својој одбрани изнео на који начин се вршила провера

привредних друштава од којих су се узимале секундарне сировине, а оба привредна друштва је проверила тадашња књиговодствена агенција предузећа “...” и показала су се као стварна.

Жалбом браниоца окривљене ДД истиче се да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер су разлози првостепене пресуде нејасни, противречни изреци, при чему је и чињенично стање погрешно утврђено, а што је утицало на доношење незаконите и неправилне одлуке. Даље се указује да је у налазу и мишљењу судског вештака наведено да је између предузећа “...” и његових добављача било стварног промета робе, што је поткрепљено веродостојном документацијом из које се недвосмислено закључује да је предузеће “...” имало право на коришћење пдв. у складу са законом, да је предузеће “...” у складу са актима који регулишу откуп робе од физичких лица сачињавало откупне листове са свим потребним елементима и све то евидентирало у својим пословним књигама, те да је вршило обрачун и плаћање пореза на остале приходе, да је предузеће “...” као месечни пдв. обвезник вршило уредну пријаву пдв., као разлику између пдв. обрачунаог на вредност продате робе и пдв. обрачунаог на вредност купљене робе, који је морао да се користи као претходни пдв. за који се умањује износ пдв. обрачунаог за робу која је продата, из чега је видљиво да је предузеће апсолутно пословало у складу са законским нормама, да је измиривало све обавезе према држави и да није учествовало ни у каквим криминалним радњама које би оштетиле буџет, односно утајиле порез. Указује се да у принципу кривица предузећа “...” не може бити то што привредна друштва “...” и “...” не поседују рачуноводствене исправе, којима би правдала набавку и порекло робе и приказани улазни промет по пореским пријавама, нити има места кривичном гоњењу окривљене, при чему је окривљени ГГ у својој одбрани изнео на који начин се вршила провера привредних друштава од којих су се узимале секундарне сировине, а оба привредна друштва је проверила тадашња књиговодствена агенција предузећа “...” и показала су се као стварна.

Жалбом браниоца окривљеног ЂЂ у погледу конкретних кривично - правних радњи окривљеног ЂЂ у виду отварања рачуна у банци, подизања готовинских средстава из банке и њихове предаје НН, чиме су се према наводима у изреци побијане пресуде стварали услови за извршење кривичних дела из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, указује се да због непостојања субјективног елемента такве његове радње не могу представљати помагање као облик саучесништва предвиђен у кривичном законодавству. Поред непостојања субјективних компоненти тог облика саучесништва, које подразумевају свест о делу у коме се помаже и свест о сопственом деловању, које је усмерено на извршење основног дела, жалбом се указује и да само отварање рачуна код банке, подизање новца са рачуна и предаја подигнутог новца одређеном лицу не представљају такве радње које су услов остваривања бића кривичног дела из члана 234 КЗ, односно да исто не би могло да се изврши без помоћи коју је пружао окривљени ЂЂ на описани начин. Жалбом се даље побија одлука о кривичној санкцији и истиче да је у односу на казну затвора изречену окривљеном у пресуди Вишег суда у Београду, Посебно одељење Спк.По1 бр.30/14 од 14.07.2014. године, правноснажна 04.08.2014. године у трајању од 2 године и 1 месец, која је у овом поступку узета као утврђена, суд начинио повреду кривичног закона, јер је за ту казну наступила застарелост извршења казне.

Жалбом браниоца окривљеног ЕЕ истиче се да је побијана пресуда неразумљива, да не садржи разлоге о одлучним чињеницама, док су дати разлози противречни, чиме је учињена повреда из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, да су изостали разлози зашто је суд заузео став да није наступила застарелост кривичног гоњења у односу на тачку 1 изреке пресуде, имајућу у виду временски период у којем је наводно окривљени ЕЕ вршио ово кривично дело, као и императивне законске норме којима је регулисана застарелост кривичног гоњења. Даље се истиче да је пресудом прекорачена оптужба, јер је суд делимично изменио диспозитив пресуде у односу на оптужење, под образложењем да се заправо ради о истим догађајима, који је изреком пресуде уподобљен чињеничном стању које је утврђено, то значи да је суд утврђењем чињеничног стања утврдио неподударност са самом оптужницом и да је незаконито уподобио оно што је утврдио прекорачивши оптужницу, коју је у таквом случају морао одбити, а заправо је пресудом оснажио и "уподобио", што пресуду још више чини нејасном и незаконитом и због чега се иста не може испитати и мора бити укинута. Даље се истиче да пресуда не садржи јасне и потпуне разлоге у погледу одлучних чињеница, односно одмеравања казне, да је суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, није навео нити је утврдио која су лица која је наводно ЕЕ проналазио и која су лица која су преузимала новац од ЕЕ. Даље се жалбом указује да окривљени ЕЕ никада није сарађивао са саокривљенима из поступка, нити је већину познавао, што су потврдили и остали саокривљени, посебно сведок окривљена КК, на чијем исказу суд превасходно заснива своју пресуду и чијем исказу је у потпуности поклатио веру, а која га спомиње као лице које је потписивало фактуре које су унапред биле сачињене. Жалбом се указује да из утврђеног чињеничног стања произилази да је окривљени предузимао само радње на које је као одговорно лице у једном правном лицу био законом овлашћен, да из налаза и мишљења вештака Градског завода за вештачење и вештака Косте Шошкића, које је суд у потпуности прихватио, произилази да исти нису искључили могућност да је роба заиста постојала, па није јасно на основу чега првостепени суд закључује да је документација из пословног односа друштва "...” и "...” фиктивна, односно да заиста није било откупа секундарних сировина. Такође се жалбом указује да није јасно образложење пресуде на страни 611, где првостепени суд наводи да је окривљена АА својим појединачно предузетим радњама, заједно са окривљеном сарадником КК, и између осталих са ЕЕ, деловала ради фиктивног промета робе сачињавајући рачуне са неистинитим садржајима о наводном промету секундарних сировина, када ЕЕ није никада сарађивао нити био у контакту са њих две, осим када је КК потписивао унапред попуњене фактуре. Даље се оспорава умишљај окривљеног ЕЕ, тако што се указује да је на главном претрету 19.11.2019. године окривљена сарадник КК објаснила деловање ЕЕ, те изјавила да је она лично сачињавала фактуре, а да их је ЕЕ потписивао без факсимила лично, из чега произилази да он није могао ни да провери да ли је или није било промета по фактурама, те се жалбом оспорава одлука о кривичној санкцији тако што се истиче да је окривљеном ЕЕ одмерена превисока казна.

Жалбом браниоца окривљеног ЖЖ, истиче се да је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, јер је нејасно које је то радње помагања предузео окривљени, имајући у виду да се у предметном периоду налазио у притвору односно затвору, да је оптужба прекорачена на страни 617 образложења, јер је суд делимично изменио диспозитив пресуде у односу на оптужење, под образложењем да се заправо ради о истим догађајима, који је изреком

пресуде уподобљен чињеничном стању које је утврђено, то значи да је суд утврђењем чињеничног стања утврдио неподударност са самом оптужницом и да је незаконито уподобио оно што је утврдио прекорачивши оптужницу, коју је у таквом случају морао одбити, а заправо је пресудом оснажио и "уподобио", што пресуду још више чини нејасном и незаконитом и због чега се иста не може испитати и мора бити укинута. Даље се жалбом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер првостепени суд није за сваког окривљеног понаособ прецизирао који конкретно докази инкриминишу њихове појединачне радње, нити шта из истих произилази, не само у контексту елемената бића кривичних дела која им се стављају на терет, већ и по питању времена и места предузимања противправних радњи. Указује се да је нејасно у чему се састоји умишљај помагача окривљеног ЖЖ, имајући у виду да се у целој пресуди помиње само оснивање фирме "... " од стране ЖЖ и предаја пословне документације наведене фирме окривљеном сараднику КК. Затим се истиче да је у пресуди погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, да се окривљени у претежном делу спорног периода налазио у затвору, а суд нигде не наводи да се исти у периоду од 13.06.2012. године до 13.09.2012. године налазио у затвору ради издржавања казне затвора од 3 месеца, односно да се налазио у притвору од 30.04.2012. године до 13.06.2012. године, па је нејасно како је исти предузео радње извршења кривичног дела за које је осуђен. Даље се жалбом истиче да је окривљеном превисоко одмерена кривична санкција.

Жалбом браниоца окривљеног ЗЗ истиче се да осим писане документације о преузимању привредног друштва "... " и промене лица овлашћеног за заступање, нема ниједног доказа о конкретној улози окривљеног ЗЗ, да се суд једино из одбране окривљеног ЗЗ може обавестити о околностима под којима је дошло до преузимања привредног друштва и именовању лица овлашћених за заступање и располагање средствима на рачуну, а одбрана им је у складу са писаним доказима, дала контекст и објашњење и нико од окривљених у својим одбранама није поменуо окривљеног ЗЗ, нити његову улогу у извршењу кривичног дела. Истиче се да пресуда нема разлога о одлучним чињеницама, а разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни, да суд није извео ниједан доказ да је окривљени ЗЗ стекао било какву противправну имовинску корист и нема доказа да је овом окривљеном обећана било каква корист, па је извесно да наводне радње помагања окривљени ЗЗ није предузео. Даље се истиче да суд није ценио део исказа у којем је окривљени објаснио околности под којима је дошло до промене законског заступника привредног друштва "... ", што је од кључне важности за разумевање умишљаја окривљеног. Даље се указује да су у пресуди изостали разлози о чињеницама које су предмет доказивања, тако што се нигде не наводи које оснивачке акте је окривљени предао осуђеном НН и шта је помоћу тих оснивачких аката НН могао да учини, није дао разлоге о томе зашто ЗЗ сматра одговорним лицем и након што му је престала функција директора у привредном друштву "... ", а нејасна је и нетачна констатација суда да је ЗЗ након постављења ЕЕ за директора ПД "... " остао одговорно лице, па се негира постојање умишљаја на страни окривљеног ЗЗ за извршење овог кривичног дела и указује да подстрекач и помагач одговарају само у границама свог умишљаја, да и тежи облик мора бити обухваћен умишљајем, а у овом случају није умишљајем окривљеног обухваћен тежи облик кривичног дела.

Жалбом браниоца окривљеног ИИ истиче се да је побијана пресуда захваћена

битном повредом одредаба кривичног поступка, с обзиром да о битним чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника и исказима датим у поступку, те се у побијаној пресуди наводи као одлучан доказ да је чињенично стање утврђено из исказа сведока сарадника КК, да је између осталих и окривљени ИИ остваривао некакву новчану надокнаду у висини од 1% датој на главном претресу 18.09.2019. године, па је записник о саслушању окривљене сарадника у противречности са њеним исказом датим на главном претресу. Надаље се истиче да ниједним доказом није доказано да је окривљени учинио кривично дело за које је оптужен, да радње које је предузео окривљени не садрже елементе бића кривичних дела за која је оглашен кривим и да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

Жалбом браниоца окривљеног ЈЈ истиче се да је првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка која се састоји у томе што је наступила застарелост кривичног гоњења, у односу на кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, да је оптужба прекорачена, што је потврђено и на страни 617 образложења пресуде, јер суд наводи да је делимично измењен диспозитив пресуде у односу на оптужење, да је суд засновао своју пресуду искључиво на претпоставкама без иједног валидног доказа, да није навео нити утврдио која су то лица која је наводно ЈЈ проналазио и која су то лица која су преузимала новац од ЈЈ. Жалбом се указује и да вештаци Градског завода за вештачење и судски вештак Коста Шошкић, чије налазе је суд прихватио, нису искључили могућност да је роба заиста постојала, па није јасно на основу чега је суд закључио да је документација из пословног односа друштва “...” и ЈЈ фиктивна, односно да није било откупа секундарних сировина. Жалбом се истиче и да је окривљеном одмерена превисока казна.

По оцени овог суда неосновано се у жалбама бранилаца окривљених АА, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ истиче да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, указујући да је изрека пресуде неразумљива, противрчена себи и датим разлозима, да у пресуди нису дати разлози о одлучним чињеницама, а они који су дати су нејасни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у образложењу пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Насупрот изнетим жалбеним наводима првостепени суд је на основу изведених и савесно цењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнетих одбрана окривљених, извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележја кривичних дела у питању, у односу на кривична дела која су описана под ставом I тачкама 2, 3, 5 и 7 изреке, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљених према учињеним кривичним делима. Такође, изрека пресуде је јасна и разумљива, садржи све оно што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, а увидом у списе предмета утврђује се да не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, као и у погледу свих оних околности које су релевантне за одлучивање о предметној кривично - правној ствари у односу на овај део пресуде.

Наводи жалби браниоца окривљених ЕЕ, ЖЖ и ЈЈ, којима се указује да је оптужба прекорачена, што је наведено на страни 617 образложења пресуде, по оцени овог суда су неосновани, имајући у виду да је правилно првостепени суд на страни 617 образложио како је делимично изменио диспозитив пресуде у односу на оптужење, пазећи на идентитет оптужбе и пресуде, при чему се кретао у границама својих законских овлашћења и све измене је извршио на основу изведених доказа у току поступка, па је изреку пресуде уподобио чињеничном стању које је утврђено током поступка, тако што је прецизирао новчану накнаду коју су добијали окривљени, на чије текуће рачуне су извршене уплате у вези са наводним откупом секундарних сировина од физичких лица, која су потом предавале организаторима организоване криминалне групе или лицима која они одреде, и то у висини од 1% од износа подигнутог новца, а што је првостепени суд утврдио из исказа окривљене сарадника КК, са главног претреса 18.09.2019. године, због чега су супротни жалбени наводи бранилаца оцењени неоснованим.

Што се тиче чињеничног стања у односу на кривична дела описана у ставу I тачка 2 и 3 изреке побијане пресуде, правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени ЕЕ, заједно са осуђенима ЈЈ и НН, искористио положај одговорног лица у привредним друштвима “...” и “...”, да су окривљени ЕЕ и ЗЗ, као и окривљена сарадник КК, осуђеном ЈЈ фактички поверили управљање и вршење послова из делатности привредних друштава “...” и “...” да доноси одлуке у вези пословања ових привредних друштава, да су окривљени ЕЕ и осуђени НН вршили послове из делатности ових привредних друштава по налогу осуђеног ЈЈ, који би им саопштавао у вези којих привредних друштава је потребно сачинити рачуне са неистинитим подацима у погледу врсте, количине и цене робе, након чега су они такве рачуне са неистинитим подацима сачињавали са меморандумима привредних друштава “...” и “...” у које су уносили податке о издаваоцу и примаоцу рачуна, број рачуна, начин и рок плаћања, место и датум издавања рачуна, датум промета добара, регистарске ознаке возила којим се врши превоз, име возача, врсту робе, количину, цену по јединици мере, пореску основицу, стопу и износ пореза на додату вредност, укупан износ са порезом на додату вредност, текући рачун и назив пословне банке на који је потребно извршити уплату, потписивали и оверавали печатима ових привредних друштава, па уколико је било потребно, сачињавали и отпремнице и документа о кретању отпада у вези овако сачињених рачуна са неистинитим подацима, а након чега су окривљени ЕЕ и осуђени НН употребили овако сачињене рачуне у правном промету и доставили их одговорним лицима у привредним друштвима који су примаоци рачуна, па је привредно друштво “...” издало рачуне привредним друштвима “...”, “...” и “...”, са евидентираним порезом на додату вредност, а привредно друштво “...” издало рачуне привредним друштвима “...” и “...”, са евидентираним порезом на додату вредност, након чега су ова привредна друштва привредним друштвима “...” и “...” на основу издатих рачуна извршили уплату новчаних средстава преко текућих рачуна ових привредних друштава, како би обезбедили готовинска новчана средства привредним друштвима “...”, “...” и “...” и “...” за поновни откуп секундарних сировина од физичких лица, од укупног износа део новчаних средстава с текућих рачуна привредних друштава “...” и “...” окривљени ЕЕ и осуђени НН без основа уплатили на рачуне припадника организоване криминалне групе, у вези с наводним откупом секундарних сировина од физичких лица, док је преостали износ коришћен за куповину новчаних бонова за гориво. Овакво чињенично

стаће првостепени суд је утврдио на основу исказа окривљене сарадника КК, дела исказа окривљеног ЕЕ, исказа осуђеног ОО, налаза и мишљења комисије вештака економско финансијске струке, те писаних доказа у списима предмета, што је све детаљно анализирано на странама 530 - 534 образложења побијане пресуде, а о чему је првостепени суд дао јасне, аргументоване и довољне разлоге које у потпуности прихвата и овај суд, као другостепени.

Да је окривљени ЕЕ сачињавао и употребљавао рачуне са неистинитом садржином, користећи привредна друштва “...” и “...” и наведено учинио по налогу осуђеног ЈЛ, а не као што је тврдио по налогу окривљеног ГГ, суд је утврдио из исказа окривљене сарадника КК, као и садржине телефонског разговора од 23.02.2012. године, које је детаљно првостепени суд интерпретирао и образложио на странама 536 и 537 образложења пресуде, као и садржине разговора од 20.03.2012. године, правилно нашавши да је све радње предузимао окривљени ЕЕ по налогу осуђеног ЈЛ, не прихвативши наводе окривљеног да није тачно да је документацију осим њега сачињавала и окривљена сарадник КК.

Првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног ЗЗ, који је негирао извршење кривичног дела, имајући у виду да је иста у супротности са осталим изведеним доказима, при чему је суд правилно нашао да је нелогичан део његове одбране да је купио фирму да би преко ње пословао, због чега је отишао у Аустрију да купи половна возила, јер по сопственом казивању, по одласку у Аустрију, одакле му је ..., у том периоду се запослио и за тих пар месеци се није интересовао за фирму, поврх свега оставивши и печат привредног друштва у канцеларији, где је било и седиште фирме осуђеног НН и овластивши осуђеног ПП да располаже средствима на рачуну, по предлогу осуђеног НН, на шта он пристаје.

У том смислу, правилно је првостепени суд закључио да је окривљени ЗЗ био свестан недозвољености својих радњи, да је био свестан да је био ангажован да преузме и купи привредно друштво “...”, да је у истом имао само статус формалног власника и одговорног лица, да је поверио управљање и вршење послова из делатности овог привредног друштва осуђеном НН и окривљеном ЕЕ по налогу осуђеног ЈЛ. Првостепени суд је ценио тезу одбране да је окривљени ЗЗ евентуално извршио кривично дело из члана 234 став 1 КЗ, што није прихватио, имајући у виду да из изведених доказа произилази да је био свестан да је био ангажован да преузме, купи привредно друштво “...” да би поверио управљање и вршење послова из делатности истог, осуђеном НН, што значи да је намера била да се наведено привредно друштво користи у дужем временском периоду за фиктиван промет робе, јер никакве испоруке робе или вршење услуга из фактура није било, при чему првостепени суд закључује да се радње окривљеног ЗЗ и његов умишљај не завршавају, како је одбрана истицала, потписивањем одлуке о постављању окривљеног ЕЕ за директора предметног привредног друштва, с обзиром на чињеницу да је окривљени као оснивач привредног друштва у банци депоновао потпис окривљеног ЕЕ да може да располаже средствима на динарском рачуну привредног друштва, а који картон је лично потписао и оверио печатом привредног друштва, па избрисао претходно депонован потпис осуђеног ПП, што значи да је свесно предузео све радње да би обезбедио и омогућио даље функционисање привредног друштва у циљу фиктивног промета робе, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног ЗЗ којима се указује да нема умишљаја на

страни окривљеног неосновани.

Да су рачуне с неистинитим подацима у погледу врсте, количине и цене робе на меморандуму привредног друштва “...” сачињавали окривљена АА и осуђени ТТ, у које су уносили податке о издаваоцу и примаоцу рачуна, број рачуна, начин и рок плаћања, место и датум издавања, датум промета добара, регистарске ознаке возила којим се врши превоз, име возача, врсту робе, количину, цену по јединици мере, пореску основицу, стопу, износа пореза на додату вредност, укупан износ са порезом на додату вредност, текући рачун и назив пословне банке којој је потребно извршити уплату, првостепени суд је утврдио из исказа окривљене сарадника КК, исказа осуђеног ТТ, одбране окривљеног ИИ, те садржине аудио записа пресретнуте телефонске и СМС комуникације, што је суд детаљно образложио на странама 538 и 539 образложења побијане пресуде, наставши да су ови искази животни, логични и да су у сагласности са налазом и мишљењем Комисије вештака економско - финансијске струке од 10.11.2014. године са допунама и писаним доказима у списима предмета, а које је све првостепени суд детаљно образложио, дајући јасне и аргументоване разлоге за своје закључке, које у потпуности прихвата и овај суд.

Да је окривљена АА, по налогу осуђеног ЛЛ, сачињене и издате рачуне с неистинитим подацима евидентирала у књиговодству привредног друштва “...”, за које је водила пословне књиге и подносила пореске пријаве у вези са привредним друштвима “...” и “...”, и да је по налогу осуђеног ЛЛ сачињавала рачуне с неистинитим подацима на меморандуму привредног друштва “...”, које је оверавала факсимилом с потписом осуђеног ТТ и печатом привредног друштва, те да је по потреби сачињавала и отпремнице и документа о кретању секундарних сировина у вези са овако сачињеним рачунима, са неистинитим подацима, да је ове рачуне евидентирала у књиговодству привредног друштва “...” за које је водила пословне књиге, и у којима је нетачно приказала да секундарне сировине потичу од привредног друштва “...”, да није подносила пореске пријаве за исказани промет секундарних сировина ни пријавила пореску обавезу, суд је утврдио из исказа окривљене сарадника КК, исказа окривљеног ЕЕ, које је детаљно образложио, и из одбране осуђеног ФФ, које исказе је прихватио као јасне, логичне и животне, у складу са осталим доказима и на основу писаних доказа у списима предмета, које је детаљно образложио, као и из садржине телефонске и СМС комуникације коју је интерпретирао на страни 543 и 544 образложења пресуде, при чему је ценио наводе из одбране окривљене АА, која је негирала извршење кривичног дела, али исту није прихватио зато што није поткрепљена ниједним изведеним доказима и у супротности је са садржином аудио записа пресретнуте телефонске и СМС комуникације, за шта је првостепени суд дао јасне и уверљиве разлоге у образложењу пресуде. Такође, правилно првостепени суд није прихватио ни наводе из одбране окривљене АА, да није добијала накнаду за такво сачињавање фактура, с обзиром на исказ окривљене сарадника КК, која је навела да је окривљеној АА, за сачињавање фактура, месечно плаћала накнаду, а што је потврђено и садржином телефонских разговора од 09.05.2012. године у 10:30:55 часова.

Правилно је првостепени суд утврдио да су окривљени ЕЕ и ЈЈ и окривљени сарадник КК, заједно са осуђенима НН, ЛЛ и ТТ, проналазили и ангажовали лица која би отвараола текуће рачуне физичких лица на које су вршене уплате са рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе, утврђено је на

основу садржине аудио записа, пресретнуте телефонске и СМС комуникације која је детаљно наведена на страни 548 образложења побијане пресуде, као и исказа окривљене сарадника КК и исказа окривљеног ЕЕ, у делу у коме је навео да је са рачуна фирми “...” и “...” уплаћивао новац на рачуне физичких лица са којима није имао праву пословну сарадњу, исказа осуђеног ЊЊ, исказа осуђеног ОО, исказа осуђеног ПП, РР, окривеног ЈЈ, у делу у коме је навео да је са осуђеним ТТ и фирмом “...” закључио уговор о међусобној сарадњи, те да су му на рачун физичког лица, за који му је речено да га отвори, вршене уплате у износима од 1.000.000,00 до 1.700.000,00 динара, као и да је замолио осуђеног СС да отвори рачун да би му фирма “...”, власништво ТТ, уплатила новац што је овај учинио, па му је легао новац који је СС предао њему након подизања, исказа окривљеног ИИ, осуђеног СС, осуђеног ТТ, при чему је првостепени суд детаљно навео у којим деловима је прихватио исказе ових окривљених, будући да су сагласни и у свему у складу са писаним доказима и са садржим пресретнуте телефонске и СМС комуникације. Суд није прихватио део одбране окривљеног ЕЕ да није проналазио физичка лица и говорио им да отворе рачуне у банци да би се извршила уплата, јер је овај део одбране оповргнут исказима осуђеног РР, при чему је суд правилно утврдио и да су окривљени ЕЕ, ИИ и ЈЈ и окривљена сарадник КК отворили рачуне код пословних банака по налогу осуђеног ЛЛ, на основу доказа које је детаљно навео на страни 550 и 551 образложења пресуде, а да је окривљени ЕЕ у вези са привредним друштвима “...” и “...” вршио пребацивање новца са рачуна привредних друштава под контролом организоване криминалне групе на рачуне окривљених ИИ и ЈЈ, те да су заједно добијали новчану накнаду у висини од 1% од износа подигнутог новца, суд је утврдио из исказа окривљене сарадника КК која је децидно навела да је са фирме “...” пребацивала новац на физичка лица, који су подигнути новац враћали осуђенима НН и ЛЛ, односно лицу које је осуђени ЛЛ одредио, исказа осуђеног РР, осуђене ЋЋ, осуђеног ТТ и садржине аудио записа пресретнуте телефонске и СМС комуникације, које је првостепени суд детаљно образложио.

Надаље, да је окривљени ЕЕ подигао бонове за гориво у вредности од 7.266,000,00 динара, а окривљена сарадник КК подигла бонове за гориво у вредности од 1.696.000,00 динара, суд је утврдио из рачуна привредних друштава “...” и “...”, налаза и мишљења Комисије вештака економско - финансијске струке Градског завода за вештачење од 10.11.2014. године, па је правилно првостепени суд утврдио да су окривљени ЈЈ и ИИ, окривљена сарадник КК, предавали новац и бонове за гориво осуђенима НН и ЛЛ, из доказа које је првостепени суд навео на страни 556 образложења побијане пресуде, односно исказа окривљене сарадника КК, исказа осуђеног ММ, исказа осуђеног ЊЊ, исказа осуђеног ОО, исказа осуђеног ПП, исказа осуђеног ФФ, при чему је суд детаљно навео у којим деловима је прихватио ове исказе, а исти су у сагласности са пресретнутом телефонском и СМС комуникацијом и писаним доказима.

У односу на кривична дела ближе описана у ставу I тачке 5 и 7 изреке побијане пресуде, првостепени суд је правилно ценио одбрану окривљеног ЖЖ који је негирао извршење кривичног дела, налазећи да је оваква одбрана окривљеног неприхватљива, с обзиром да је иста оповргнута исказом окривљене сарадника КК, која је изјавила да је осуђени НН пронашао окривљеног ЖЖ, на кога су превели фирму “...”, променивши јој назив у “...”, да је окривљени ЖЖ предао печате и факсимил фирме, које је израдио,

након чега је та фирма била део њиховог ланца фирми које су користили за симуловано пословање и преко које је радила само компензације, при чему је сведок сарадник предала суду печат привредног друштва "...” факсимил окривљеног ЖЖ и картицу за електронско плаћање за привредно друштво "...”, па је суд прихватио исказ окривљене сарадника, а што је у сагласности и са вештачењем СИМ картице, која се налазила у мобилном телефону која је одузета од осуђеног НН, у чијем именику је под бројем 142 меморисан ЖЖ.

Такође је првостепени суд правилно утврдио да су окривљена АА и окривљена сарадник КК, осуђени ЊЊ и АВ, по налогу осуђеног НН сачињавали пословну документацију у вези привредних друштава "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...” доо, "...”, "...” доо и "...” доо, на начин како је то описано у изреци првостепене одлуке, из изведених доказа које је детаљно анализирао и међусобно повезао на странама 567-574 образложења побијане пресуде, дајући јасне и аргументоване разлоге за своју одлуку у овом делу.

Што се тиче окривљених ГГ и ДД, правилно је првостепени суд утврдио да је окривљена ДД имала својство одговорног лица, да је била власник и директор Привредног друштва "...”, а да је ГГ вршио послове управљања из делатности наведеног привредног друштва, јер му је окривљена ДД фактички поверила обављање истих, што произилази из решења Агенције за привредне регистре од 25.09.2008. године, о регистрацији предузећа "...”, одбране окривљеног ГГ, одбране окривљене ДД, које суд је детаљно образложио, па је прихватио у овом делу њихове одбране, јер су у складу са исказом окривљене сарадника КК, која је навела да су радили искључиво са окривљеним ГГ, који је договарао послове, а да је окривљена ДД била само формални власник фирме "...”.

Првостепени суд је правилно нашао да је окривљени ГГ уговарао и вршио куповину робе секундарних сировина од физичких лица у већим количинама, вршио даљу продају и наплату робе, а исправе са неистинитом садржином и то рачуне о наводној набавци секундарних сировина од привредних друштава "...” и "...”, да су он и окривљена ДД употребили као праве и евидентирали у књиговодству привредног друштва и приказали кроз књигу предузећа "...”, те на тај начин приказали да роба-секундарне сировине која је купљена за готов новац од физичких лица потиче од ових привредних друштава, те тако делимично избегли плаћање пореза на додатну вредност за "...”, а што је суд утврдио на основу извода из главне књиге финансијског књиговодства, пореских пријава, књиге излазних рачуна, књиге улазних фактура, калкулације велепродајних цена, отпремница и другим прилозима као што су вагарска потврда, документ о кретању отпада, рачуна о даљем промету набављене робе, изводима из платног промета привредног друштва "...” и привредног друштва "...”, налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке с допуном и исказа окривљене сарадника КК и сведока АЂ, што је све детаљно образложио на странама 602-607 образложења побијане пресуде и аудио записа пресретнуте телефонске и СМС комуникације. Притом је суд из пресретнутих телефонских разговора и СМС комуникације, а у склопу осталих изведених доказа, правилно закључио да су окривљени ГГ и ДД били свесни недозвољености својих радњи, да су знали да се ради о симулованом пословању привредног друштва "...” с привредним друштвима "...” и "...”, које се заснива на лажној размени секундарних сировина, да се ради о рачунима с

неистинитом садржином о промету секундарних сировина између наведених привредних друштава, да се ради о незаконитим уплатама и исплатама са текућих рачуна ових привредних друштава и да су са рачуна привредног друштва "...” извршене уплате на рачуне припадника ОКГ у вези с наводним откупом секундарних сировина, који новац им је на крају процеса враћен, ради поновног откупа секундарних сировина од физичких лица, на који начин је окривљени ГГ прикрио податке који се односе на утврђивање обавеза, у чему му је помогла окривљена ДД, а што је утврђено из садржаја аудио записа пресретнуте телефонске комуникације, коју је суд интерпретирао на страни 607 и 608 образложења побијане пресуде, па није прихватио одбране наведених окривљених који су негирали извршење овог кривичног дела, при чему умишљај окривљених ничим није доведен у питање, а супротни жалбени наводи су оцењени неоснованим.

Дакле, како је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио чињенично стање у односу на кривична дела за која су окривљена сарадник КК, те окривљени АА, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ оглашени кривим у ставу I тачка 2, 3, 5 и 7 изреке побијане пресуде, то су супротни жалбени наводи бранилаца ових окривљених којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, тако што се даје сопствена оцена изведених доказа, другачија од оцене коју је дао првостепени суд, оцењени и одбијени као неосновани.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе у вези са чињеничним стањем, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

На правилно и у потпуности утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон, нашавши да се у кривичноправним радњама окривљених описаним у ставу I тачка 2, 3, 5 и 7 изреке побијане пресуде стичу сва битна обележја бића кривичних дела за која су оглашени кривим. Наиме, правилно је првостепени суд нашао да се у радњама окривљене сарадника КК, описаним у изреци пресуде под тачком 2, 5 и 7, у радњама окривљене АА, описаним у изреци побијане пресуде под тачком 2, 3, 5 и 7, те у радњама окривљеног ББ, описаним у изреци пресуде под тачкама 5 и 7, затим радњама окривљених ЂЂ и ЖЖ, описаним у изреци пресуде под тачком 7, у радњама окривљеног ЗЗ, описаним у изреци пресуде под тачком 2, те у радњама окривљених ИИ и ЈЈ, описаним у изреци пресуде под тачком 3, стичу сви субјективни и објективни елементи по једног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 35 и 61 КЗ, у радњама окривљеног ГГ, описаним у изреци под тачком 5, сви субјективни и објективни елементи продуженог кривичног дела пореске утаје из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, у радњама окривљене ДД, описаним у изреци пресуде под тачком 5, сви субјективни и објективни елементи продуженог кривичног дела пореске утаје помагањем из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, у радњама окривљеног ЕЕ, описаним у изреци под тачком 2, сви субјективни и објективни елементи продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, па су жалбени наводи да је начињена повреда кривичног законика, оцењени и одбијени као неосновани.

Наиме, правилно је првостепени суд нашао да су окривљени АА, ББ, ДД, ЂЂ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, као и окривљена сарадник КК, са умишљајем помогли осуђенима ЛЛ и НН да изврше кривично дело из члана 234 КЗ, те је правилно, првостепени суд описао допринос сваког од окривљених у извршењу овог кривичног дела, образлажући га на странама 620 и 621 побијане пресуде, што жалбеним наводима бранилаца окривљених није доведено у сумњу.

Првостепени суд је нашао да су окривљена сарадник КК, окривљени АА, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, били способни да схвате значај својих дела и да управљају својим поступцима, јер се током поступка нису појавиле околности које би умањивале или довеле у сумњу њихову урачунљивост, да су били свесни забрањености својих радњи и свесни својих дела и да су хтели њихово извршење, односно да су поступали са директним умишљајем, па су у том смислу супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду, у делу одлуке о кривичној санкцији, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, правилно је првостепени суд приликом избора врсте и одмеравања висине кривичне санкције које је ваљало изрећи окривљенима АА, ББ, ГГ, ЂЂ, ДД, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ имао у виду све олакшавајуће и отежавајуће околности прописане у члану 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана а њена висина правилно одмерена.

Од олакшавајућих околности на страни окривљене АА првостепени суд је утврдио и ценио, да се ради о удатој жени, мајци ..., да није осуђивана, а од отежавајућих околности број предузетих радњи у оквиру учињеног продуженог кривичног дела, које су све предузимане у континуитету у дужем временском периоду, начин припреме и реализације извршеног дела, што указује на исказану изузетну систематичност, организованост, упорност и одлучност и висину прибављене имовинске користи организованог криминалног групи, која далеко надмашује износ који представља квалификаторну околност за тежи облик кривичног дела из члана 234 КЗ.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ суд је утврдио и ценио његову младост у време извршења кривичног дела, да је његова улога била битно мања у односу на улогу осталих који су учествовали у извршењу кривичних дела, а од отежавајућих околности ценио је бројност предузетих радњи у оквиру учињеног продуженог кривичног дела, начин припреме и реализације извршеног дела, што указује на исказану упорност и одлучност, висину прибављене имовинске користи, његову ранију осуђиваност, с тим што је правилно првостепени суд ценио да окривљени никада није правноснажно осуђен за истоврсно кривично дело за које се терети у овом кривичном поступку.

На страни окривљеног ЂЂ суд је од олакшавајућих околности утврдио и ценио да је овај окривљени у време извршења кривичних дела био релативно млад човек, да је његова улога била битно мања у односу на улоге осталих окривљених и осуђених у извршењу кривичних дела за која су оглашени кривим, односно осуђени, а од отежавајућих околности ценио је бројност предузетих радњи у оквиру учињеног продуженог кривичног дела, начин припреме и реализације извршеног дела, што

указује на исказану упорност, одлучност и висину прибављене имовинске користи, ранију осуђиваност, с тим што је правилно првостепени суд ценио да окривљени никада није правноснажно осуђен за истоврсно кривично дело за које се терети у овом кривичном поступку.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ГГ суд је као олакшавајуће околности утврдио и ценио породичне прилике окривљеног и то да је ожењен, отац ..., његов ранији живот, односно да није осуђиван, а од отежавајућих околности висину прибављене имовинске користи, која надмашује износ који представља квалификаторну околност за тежи облик дела из члана 229 КЗ.

На страни окривљене ДД првостепени суд је од олакшавајућих околности утврдио и ценио породичне прилике окривљене и то да је удата, мајка ..., неосуђивана је, док отежавајуће околности на страни ове окривљене није нашао.

На страни окривљеног ЕЕ суд није утврдио постојање олакшавајућих околности, а од отежавајућих околности је утврдио и ценио број предузетих радњи у оквиру учињеног продуженог кривичног дела, које су све предузимане у континуитету, у дужем временском периоду, начин припреме и реализације извршеног дела, што указује на исказану изузетну систематичност, организованост, упорност и одлучност, висину прибављене имовинске користи, која далеко надмашује износ који представља квалификаторну околност за тежи облик кривичног дела из члана 234 КЗ, његов ранији живот односно вишеструку осуђиваност због кривичних дела која нису истоврсна, али указује на склоност окривљеног ка вршењу разнородних кривичних дела и то у дужем временском периоду.

На страни окривљеног ЖЖ првостепени суд је од олакшавајућих околности утврдио и ценио да је окривљени у време извршења кривичног дела био релативно млада особа, да је његова улога била битно мања у односу на улоге осталих окривљених и осуђених у извршењу кривичних дела за која су оглашени кривим, односно осуђени, а од отежавајућих околности ценио је његов ранији живот, вишеструку осуђиваност, због кривичних дела која нису истоврсна, показујући тиме склоност ка вршењу разнородних кривичних дела и то у дужем временском периоду.

На страни окривљеног ЗЗ првостепени суд је од олакшавајућих околности утврдио и ценио породичне прилике и то да је ожењен и отац ..., релативну младост у време извршења кривичног дела, да је његова улога била битно мања у односу на улогу осталих окривљених и осуђених у извршењу кривичних дела за која су оглашени кривим, односно осуђени, а отежавајуће околности на страни окривљеног није нашао.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ИИ првостепени суд је ценио његове породичне прилике, да је ожењен, отац ..., а од отежавајућих ценио је његову ранију вишеструку осуђиваност због кривичних дела која нису истоврсна, показујући тиме склоност ка вршењу разнородних кривичних дела и то у дужем временском периоду, бројност предузетих радњи у оквиру учињеног продуженог кривичног дела, начин припреме и реализације извршеног дела, што указује на исказану упорност и одлучност, висину прибављене имовинске користи, која далеко надмашује износ који представља квалификаторну околност за тежи облик кривичног

дела из члана 234 КЗ.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ЈЈ првостепени суд је утврдио и ценио да је ожећен и отац ..., његов ранији живот, чињеницу да није осуђиван, а од отежавајућих околности узео је у обзир висину прибављене имовинске користи организованог криминалног групу, која далеко надмашује износ који представља квалификаторну околност за тежи облик кривичног дела из члана 234 КЗ.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, прихватио је све олакшавајуће и отежавајуће околности које је првостепени суд правилно утврдио на страни сваког од окривљених, с тим што је нашао да првостепени није дао адекватан значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног ГГ, а да је преценио значај отежавајуће околности, на страни овог окривљеног.

Надаље, с обзиром да је у односу на окривљеног ЕЕ, окривљену сарадника КК, окривљену АА, окривљеног ББ, окривљеног ИИ и окривљеног ЈЈ, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ из којих разлога је одлучено као у ставу I изреке ове пресуде, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одлучујући поводом изјављених жалби, а у односу на окривљену сарадника КК, по службеној дужности у вези са чланом 454 ЗКП, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљене осудио и то:

-окривљену сарадника КК за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, описано под тачкама 2, 5 и 7 изреке побијане пресуде на казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. до 28.12.2012. године и време проведено у задржавању од 28.05.2014. до 30.05.2014. године, а коју ће издржавати у просторијама у којима станује без електронског надзора, при чему је овај суд везан одлуком о прихватању споразма о сведочењу који је окривљена сарадник закључила са јавним тужиоцем Тужилаштва за организовани криминал, дана 17.05.2019. године, а који је прихваћен решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење ССОК-По1 1/19 од 31.05.2019. године;

-окривљену АА за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ описано под тачкама 2, 3, 5 и 7 изреке побијане пресуде на казну затвора у трајању од 2 године, у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. године до 26.12.2012. године, у притвору од 28.05.2014. до 13.11.2014. године и време проведено на мери забране напуштања стана са електронским надзором од 13.11.2014. до 27.05.2015. године;

-окривљеног ББ, дајући напред наведеним олакшавајућим околностима на страни овог окривљеног значај нарочито олакшавајућих околности, применом института ублажавања казне испод законом прописаног минимума из члана 56 и 57 КЗ, за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, описано под тачкама 5 и 7 изреке побијане пресуде осудио окривљеног на казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. до 25.01.2013. године и у задржавању од 28.05.2014. до 30.05.2014. године;

-окривљеног ЕЕ, због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, описано под тачком 2 изреке побијане пресуде, на казну затвора у трајању од 2 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.05.2014. године до 01.08.2014. године и време проведено на мери забране напуштања стана са електронским надзором од 01.08.2014. године до 25.05.2015. године;

-окривљеног ИИ, дајући олакшавајућим околностима на страни окривљеног значај нарочито олакшавајућих околности, те применом одредбе члана 56 и 57 КЗ, због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, описано у тачки 3 изреке побијане пресуде, на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.05.2014. године до 30.05.2014. године,

-окривљеног ЈЈ, дајући олакшавајућим околностима на страни окривљеног значај нарочито олакшавајућих околности, те применом одредбе члана 56 и 57 КЗ за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, описано у тачки 3 изреке побијане пресуде, на казну затвора у трајању од 8 месеци, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, без електронског надзора, а у коју казну му се урачунава време проведено у задржавању од 04.06.2014. године до 05.06.2014. године

Надаље, у односу на окривљеног ГГ овај суд је узео у обзир напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, ценећи при том и протек времена од извршења кривичног дела, те је усвојио жалбу браниоца, па је окривљеног ГГ због извршења кривичног дела из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.12.2012. до 01.02.2013. године и новчану казну у износу од 2.500.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а уколико не плати новчану казну у овом року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће му се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 1 године.

У односу на окривљеног ЂЂ овај суд је усвојио жалбене наводе браниоца окривљеног који се односе на одлуку о кривичној санкцији, па га је за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, описано под тачком 7 изреке пресуде, применом одребе члана 56 и 57 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 године. По налажењу овог суда, основано се жалбом браниоца окривљеног истиче да нема места примени одредаба о стицају кривичних дела из члана 60 КЗ, у односу на казну затвора у трајању од 2 године и 1 месец, изречену пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење Спк.По1.бр.30/14 од 14.07.2014. године, правноснажна 04.08.2014. године, у ком делу је првостепена пресуда преиначена.

У односу на окривљене ДД, ЖЖ и ЗЗ по оцени овог суда, правилно је првостепени суд исте осудио и то окривљеног ЖЖ, применом одредби члана 56 и 57 КЗ, на казну затвора у трајању од 1 године, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује са електронским надзором, у коју казну му се урачунава време

проведено у притвору од 28.05.2014. године до 13.11.2014. године и време проведено на мери забране напуштања стана са електронским надзором од 13.11.2014. године до 13.05.2015. године. Окривљени ЖЖ не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљеног ЗЗ правилно је првостепени суд применом одредбе члана 56 и 57 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 10 месеци, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, без електронског надзора, с тим што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Такође, правилно је првостепени суд окривљену ДД применом одредбе члана 56 и 57 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 8 месеци, која ће се извршити у просторијама у којима окривљена станује, без електронског надзора, у коју казну јој се урачунава време проведено у задржавању од 24.12.2012. године до 26.12.2012. године. Окривљена ДД не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Према окривљеној ДД изречена је и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљена дужна да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а уколико не плати новчану казну у наведеном року, иста ће се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 6 месеци. За овакву одлуку првостепени суд је дао разлоге које је у свему прихватио и овај суд, а који жалбеним наводима бранилаца ових окривљених нису доведени у сумњу.

По налажењу овог суда овако одмереним казнама затвора и новчаним казнама на које су окривљени осуђени у потпуности ће се остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ и исте су у свему у складу са тежином учињених кривичних дела и степеном кривице окривљених као учинилаца, те насталим последицама.

Имајући у виду напред наведене разлоге, овај суд је у целости одбио жалбу Тужиоца за организовани криминал као неосновану.

Надаље, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, основано се жалбом окривљеног ВВ и жалбом његовог браниоца, адвоката Бојана Ресавца истиче да је чињенично стање у односу на овог окривљеног који је првостепеном пресудом оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, ближе описаног под тачком 5 ожалбене пресуде погрешно и непотпуно утврђено, да су поједине чињенице од значаја за правилно и законито пресуђење, у овом делу остале неутврђене, због чега се за сада не могу прихватити ни чињенични ни правни закључци првостепеног суда у односу на овог окривљеног, па је укидање првостепене пресуде у овом делу било нужно.

Наиме, основано се изјављеним жалбама окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Бојана Ресавца истиче да првостепени суд из доказа изведених у доказном поступку, те чињеница утврђених њиховим извођењем, није на несумњив и поуздан начин утврдио да је овај окривљени уговарао и куповао метални отпад од физичких лица, нити да је прикрио податке који се односе на утврђивање пореских обавеза, тако што је исправе неистините садржине и то рачуне о наводној набавци секундарних сировина од “...” и “...” употребио као праве и евидентирао их у документацији “...”, за које радње је оглашен кривим побијаном пресудом, а у погледу којих чињеница првостепени суд није дао ваљане разлоге за овакве закључке у образложењу пресуде.

Жалбом браниоца окривљеног ВВ се основано истиче и да првостепени суд није ценио налаз и мишљење судског вештака финансијске струке Косте Шошкића у делу где је у табели 15 дат преглед рачуна привредног друштва “...”, издатих привредном друштву “...” и “...”, по два основа, и то: повраћај рекламиране робе и испорука – продаја бакарне катоде, које одбрана окривљеног детаљно анализира у изјављеним жалбама. Наиме, жалбом се основано истиче да је првостепени суд у изреци ожалбене пресуде навео да је враћен целокупан износ уплаћених средстава за испоручени отпад у износу од 116.510,949,60 динара, али да се износ од 60.272.704,98 динара односи на враћену – рекламирану робу и испоручену катоду кроз компензацију, без готовинског плаћања, па није било могуће измишљено фантомско враћање готовине, које чињенице су од значаја за утврђење да ли се у радњама окривљеног ВВ стичу обележја кривичног дела за које се терети и о којој се евентуално врсти пореза ради, а о чему првостепени суд у побијаној пресуди не даје јасне и довољне разлоге за своју одлуку.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама овог суда, отклонити напред наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, по потреби извести друге доказе а затим детаљном оценом свих доказа, правилно и у потпуности утврдити чињенично стање, након чега ће донети правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне и недвосмислене разлоге у односу на овог окривљеног имајући у виду примедбе другостепеног суда и остале примедбе на које се у изјављеним жалбама окривљеног ВВ и његовог браниоца указује.

Са свега напред наведеног а на основу одредбе члана 457, 458 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић